

**Malý zpravodaj
dolnobenešovské
farnosti**

NEDĚLNÍČEK

Leden 2013

Novoroční přání:

*Dostali jsme do vínku
nejrůznější dary.*

*Ať tedy s nimi moudře
zacházíme a hospodaříme.*

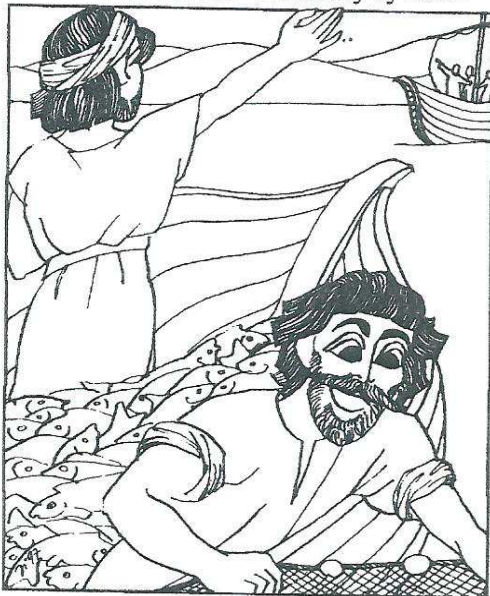
*Ústa jsou malá, ale dokáží
rozpoutat velikou bolest a trápení.*

*Kéž tedy méně mluvíme
a více nasloucháme*

Pavel Kuchař

Nejsme povoláni k tomu, abychom zachránili celý svět

Povolání učedníků - zázračný rybolov

autor: Jindra Hubková

Každý den se stává tolik hrozných věcí, že nevíme, zda ta trocha dobra, které odvedeme my, má vůbec ještě nějaký smysl. Když pouze několik tisíc mil od nás lidé hladoví, když války zuří téměř u našich hranic, když nesčetní lidé v našich městech nemají své domovy, vypadají naše vlastní činnosti nicotně. Takové úvahy nás však mohou ochromit a oslabit.

A tady slovo "povolání" nabývá důležitosti. Nejsme povoláni k tomu, abychom zachránili svět, vyřešili všechny problémy a pomohli všem lidem. Ale každý

z nás má své jedinečné povolání ve své rodině, na pracovišti, ve světě. Nesmíme přestávat prosit Boha, aby nám pomohl jasně vidět, co je naším povoláním, a aby nám dal sílu toto povolání prožít s důvěrou. Potom zjistíme, že být věrný své malé roli je pro člověka právě tím nejléčivějším prostředkem na nemoci této doby.

(převzato z knihy Henri J.M.Nouwena - Chléb na cestu. Vydalo Karmelitánské nakladatelství.)

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na leden 2013

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	7.1.	17.00	Za Marii Pačkovou, manžela, sourozence a rodiče z obou stran	
Út	8.1.	6.30	Za živé a + farníky	
St	9.1.	17.00	Za Elišku Chřibkovou, dva manžely a dva syny	
Čt	10.1.	17.00	Za + Elisabeth Willaschkovou, sestru, bratra a rodiče z obou str.	
Pá	11.1.	Záb 17.00		
So	12.1.	7.00	Za Annu Štefkovou (nedož. 90 let), živou rodinu a poděkování...	
Ne	13.1.	7.00	Za + rodiče, přibuzenstvo a boží ochranu pro celou rodinu	
Ne	13.1.	Záb 8.30	Na daný úmysl	
Ne	13.1.	10.00	Poděkování za dar života, prosba o zdraví a boží požehnání	
Po	14.1.	17.00	Poděkování P.Bohu za přijaté milosti, dar zdraví a živou rodinu	
Út	15.1.	6.30	Za živé a + farníky	
St	16.1.	17.00	Za + Štěpánku Onderkovou, manžela a rodiče	
Čt	17.1.	17.00	Úmysl kněze	
Pá	18.1.	Záb 17.00	Za Juditu Vaškovou, manžela a duše v očistci	
So	19.1.	7.00	Za + Jaroslava Kůželu – měsíční	
Ne	20.1.	7.00	Za Marii Koskovou, manžela a děti	
Ne	20.1.	Záb 8.30	Za živou rodinu	
Ne	20.1.	10.00	Za Alžbětu Kocurovou a manžela	
Po	21.1.	17.00	Za Martu Miekischovou, syna a rodiče z obou stran	
Út	22.1.	6.30	Za živé a + farníky	
St	23.1.	17.00	Za + Elfrídu Toškovou, manžela, syna, rodiče a sourozence z ...	
Čt	24.1.	17.00	Za + Jolanku Řehulkovou, manžela, rodiče z obou stran a duše ...	
Pá	25.1.	Záb 17.00		
So	26.1.	7.00	Za + Bertholda Robenka – měsíční	
So	26.1.	16.00	Za + Františka Štefka – měsíční	
Ne	27.1.	7.00	Za + Annu Theuerovou – výroční (nedožítých 80 let)	
Ne	27.1.	Záb 8.30	Poděkování P.Bohu za dar zdraví, síly a za živou rodinu	
Ne	27.1.	10.00		
Po	28.1.	17.00	Za + Antonína Radošovského a dvoje rodiče	
Út	29.1.	6.30	Za živé a + farníky	
St	30.1.	17.00	Za Gertrudu Vidlákovou, manžela, rodiče a sourozence	
Čt	31.1.	17.00	Za + Hildegardu Hošickou – výroční	
Pá	1.2.	6.30	Úmysl kněze	
Pá	1.2.	Záb 17.00	Za + manžela, syna a rodinu	
So	2.2.	7.00	Úmysl kněze	
Ne	3.2.	7.00	Za Richarda Kocura a manželku	
Ne	3.2.	Záb 8.30	Poděkování P.Bohu za přijaté milosti (85 let života) a živou rod.	
Ne	3.2.	10.00	Za + Bruno Kubinu – výroční	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

SVĚTEC MĚSÍCE

SVATÝ JAN BOSCO

Poslední lednový den slaví církev památku sv. Jana Bosca, jednoho z nejoblíbenějších světců - kněze, vychovatele, zakladatele kongregace salesiánů /SDB/, patrona křesťanských nakladatelství, patrona mládeže a duchovních správců mládeže .

Narodil se 16. 8. 1815 v Becchi , poblíž Turína v Itálii. Pocházel z velice chudé venkovské rodiny. Tatínek umírá v jeho dvou letech a matka Markéta, 28letá vdova, s velkou námahou živí nevlastního syna Antonína, své chlapce Josefa a Jana a také nemocnou tchýni.

Jsou chudí, ale mají se rádi. Nekonečná trpělivost matky pomáhá překonávat tvrdost jejich života. Chlapci jsou vzorně vychováváni a matkou příkladně vedeni ke zbožnosti.

Jan byl nadaný a bystrý chlapec. Vynikal výbornou pamětí a apoštolským nadšením. Bavil hochy z vesnice provazochodectvím a různými legračními kousky, která se naučil od kejklířů, vyprávěl jim vyprávěl jim zajímavé příběhy, aby je přitáhl a mohl se pak s nimi modlit a dávat jim duchovní poučení.

Již v devíti letech měl Jan první sen - vidění – o svém poslání. Zdálo se mu, že je uprostřed chlapců, kteří si hráli a křičeli. Někteří kleli a on se k nim rozběhl, aby je ranami přiměl k mlčení. Zářící postava muže ho zastavila se slovy: "Ne bitím, ale mírností a láskou."

Pak spatřil vznešenou paní a různá zvířata. Divoká zvířata se náhle proměnila v mírné beránky a paní mu řekla: "Tu je tvé pole, tu pracuj! Staň se pokorným, silným a udatným. To, co se stalo nyní z těchto zvířat, můžeš udělat i pro mé syny." Jan byl ze snu zděšen, ale jistota příslibení, daná tímto a pak i dalšími sny způsobila, že všechno, co podnikal, dělal s bezpečným klidem, i když to na první pohled vypadalo pošetile nebo beznadějně.

Janův starší bratr Antonín mezitím dospěl a začal přebírat vedoucí úlohu v domě. Neměl pochopení pro Janovy duchovní ideály. Jeho činnost považoval za lenošení. Kvůli Antonínovi a touze po studiích, začal Jan brzy pracovat. Přivydělával si různým způsobem, pomáhal u sedláků a mnoha řemeslníků a tak se naučil základům různých profesí. Studoval a zároveň pracoval, aby si mohl zaplatit ubytování ve městě. Byl dělníkem, krejčím i číšníkem. Uměl dokonce i trhat bezbolestně zuby.

Tehdejší společnost prochází hlubokou proměnou. Města se bouřlivě rozvíjejí a průmyslová revoluce přináší změny a ve společenském složení obyvatelstva. Tisíce lidí se stěhují z alpských údolí do měst a hledají práci ve vznikajících továrnách.

Obrovský počet zbídačených rodin, které přišly z venkova, nesčetné množství podvyživených chlapců i dospělých, špinavých, nedostatečně oblečených, žijících v nejhorších hygienických podmínkách, nevítaných uvnitř městských čtvrtí a těžko snášených v městských kostelech byl přitahován z okolí k městu jako k přeludu. Jejich příchod často znamenal namáhavý život a zvýšenou úmrtnost.

Hladomor v letech 1846-1847 nutil jít do města další a další rolníky a řemeslníky hledající práci. Kdo měl štěstí a nějakou našel, pracoval přes 12 hodin denně za slabý plat, bez sociálního zabezpečení a pojištění.

Jan Bosco se stává knězem 5. června 1841 a začíná své působení v Turíně. Znal dobře chudobu venkova, ale zde se vyskytoval městský typ bída; ten je horší.

Navštívil vězení, kde viděl mnoho hochů od 12ti do 14ti let, sebraných na ulici pro krádeže. Vedle je k tomu závist k bohatým, kteří těžili z jejich práce a je nechávali žít v bídě. Společnost je tak zavřela do vězení o chlebu a vodě. Víc pro ně nedokázala udělat. Město je plné mládeže o které se nikdo nestará. A tu si mladý kněz uvědomuje své poslání, vidění, které se mu mnohokrát opakovalo se nyní začíná naplňovat. Naprosto jistě ví, že tito mladí lidé potřebují jeho pomoc. Potřebují lásku. Potřebují výchovu. Potřebují otce. Jeho vlastní zkušenost biologického i citového sirotka ho vedla k tomu, aby se pokusil o tyto chlapce postarat.

O svátku Panny Marie Neposkvrněné 8. prosince roku 1841 potkal Don Bosko asi šestnáctiletého zednického učně, sirotka, Bartolomea Garelliho, Dal se s ním do hovoru. Zeptal se ho co dělá, kolik je mu let, jestli umí číst a psát, a když se ho zeptal jestli umí zpívat a pískat, chlapec se usmál. Don Bosco se zaradoval a pozval chlapce, aby příští neděli přišel, že mu bude vykládat katechismus. Bartolomeo chtěl, ale bál se, že bude při vyučování bit. Don Bosco ho uklidnil a tak Bartolomeo přišel a přivedl s sebou dalších šest hochů. Tak začalo působení Jana Bosca mezi zanedbanou mládeží. Chlapci svým kamarádům vyprávěli o mladém knězi o jeho nabídce pomoci nejen vyprávěním o Bohu, ale i při shánění jídla a bydlení. Bylo to pro Jana velmi těžké, ale přes všechny potíže se sháněním jídla a ubytováním pro chlapce se pozvolna začala utvářet pozdější oratoř. Do roka bylo kolem Dona Bosca asi 80 chlapců.

Definitivně však bylo uvedeno toto veliké dílo ve skutek o Velikonocích roku 1846, tehdy vznikla ve čtvrti Valdocco v městě Turíně první oratoř sv. Františka Saleského (*proto dnes Salesiáni*). O svátku Všech svatých toho roku se Markéta Bosco, jeho matka , připojila ke svému synovi, aby mu pomáhala v domácích pracích, a aby se stala na deset let jeho první spolupracovnicí a mámou chudých dětí z Valdocco.

Finanční a jinou hmotnou pomoc hledal různě. Spolubratr Cafasso jej představil známému markýzi a dalším bohatým lidem turínské společnosti. U nich získal příslib pomoci. Jan Bosco hledal mladým chlapcům nejen práci, ale navštěvoval je i na pracovištích.

Jan Bosco byl svým mladým především knězem, ale byl jim i kamarádem. Hrál si s nimi, vymýšlel hry, které je zajímaly a žil s nimi. Výchově mládeže věnoval celý svůj život. V roce 1854 jich jen v jeho domově bydlelo 125 a za dalších á let již počet hochů dosáhl 600.

V rodinné atmosféře oratoře žili mladí lidé v oprávněné svobodě, která nestavěla v nebezpečí jejich odpovědnost a také nevyklučovala poslušnost. *Byla to* svoboda, v níž byla pojata aktivní a spolupracující účast, jak Don Bosco vyžadoval: "Bez vaší pomoci nemůžu dělat nic. Potřebuji, abychom se domluvili, a aby mezi mnou a vámi vládlo právě přátelství a důvěra."

Don Bosco se počítá ke světcům, u nichž máme dochovány zprávy o nejhojnějších darech nadpřirozených, zvláště z posledních let jeho života. Měl dar předpovídání (prorocký dar), uzdravování nemocných, čtení myšlenek (zvláště ve zpovědnici), dar bilokace (být současně přítomen na dvou místech), vidění na dálku a dar vizí (prorockých snů). Věděl dopředu, že někdo zemře a snažil se ho dobře připravit na smrt. Znal čas i okolnosti jeho smrti, i když se jednalo o člověka zdravého a silného.

I přes všechnu vychovatelskou činnost stačil Jan Bosco napsat desítky knih různého druhu. Vedle katechetických i dějepisné a vědecké.

V době jeho úmrtí je dílo rozvinuté, jeho nástupci ho šíří do celého světa. Salesiánská společnost má 6 řeholních provincií s 57 domy, v nichž bylo 774 řeholníků a 276 noviců. Když umírá jeho nástupce Don Rua (1910), je na světě již 4001 saleziánů a 371 noviců.

Jan Bosco zemřel 31. ledna 1888 po naplněném životě v Turíně, kde byl pochován v salesiánském kostele. Papež Pius XI. "svatořečil velkého zakladatele řádu 1. dubna 1934. Jan Pavel II. jej jmenoval „otcem a učitelem mládeže.

OKÉNKO DO SVATÉ ZEMĚ

BETLÉM - BAZILIKA NAROZENÍ

Dnešní návštěva Betléma bude poněkud jiná, než návštěva předchozí. Podíváme se postupně na konkrétní místa navštěvována poutníky a úzce spjata s narozením Božího syna.

Bazilika Narození Páně stojí na náměstí Jeslíček a rozhodně ji nemůžeme přehlédnout. Nezdobí ji vznešenost gotiky, ani krása baroka, celá stavba nám připomíná spíše pevnost než chrám, přesto má svoje vnitřní kouzlo a tajemství. Proto neváhejme a společně v úklonu vstupme branou Pokory, která je vysoká pouhých 120 cm, a podívejme se nejprve do historie.

První křesťanská stavba na tomto místě vznikla ve čtvrtém století, kdy císař Konstantin Veliký dal na podnět své matky Heleny odstranit pohanskou svatyni, která stála nad jeskyní Narození, a místo ní postavil 1. křesťanskou baziliku. Vysvěcena byla r. 339.

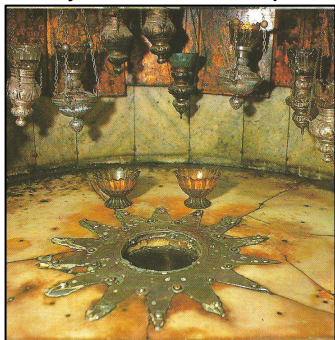

Bazilika získala svoji dnešní podobu díky císaři Justiniánovi, který ji nechal v 1. polovině 6. stol. přestavět a vyzdobit mozaikami. Začátkem 7. století přišli Peršané, kteří v té době zničili ve Svaté Zemi na 300 kostelů a klášterů, aby vykořenili křesťanství. Když stanuli v Betlémě, našli zde na průčelí baziliky fresku, která znázorňovala

klanění tří králů. Jejich oděv jim velmi připomínal roucha perských panovníků. Řekli si: „To byli naši, nezničme tu budovu.“ Chrám ušetřili, a tak stojí dodnes.

JESKYNĚ NAROZENÍ

Nejdůležitější částí baziliky s největším církevním a historickým významem je jeskyně Narození, místo, kde Ježíš přišel na svět. Jeskyně se nachází pod svatyní a vchází se do ní úzkým schodištěm .

Je to malý prostor, z větší části dekorovaný mramorem. Na obrázku vpravo vidíte místo narození a nad ním oltář. Poutník zprava po schodech vchází, projde okolo místa narození, a vlevo nahoru vychází.

Stříbrná, čtrnácticípá hvězda osvětlována patnácti lampami, představujícími různá křesťanská společenství a latinský nápis nám připomíná - **Ano, to je přesně to místo! Právě tady přišel na svět Boží Syn!**

Právě tady začíná jeho život na zemi. Odtud vychází světlo do celého světa.

Málokterému poutníku se poštěstí, že vyjde z jeskyně Narození v pravé poledne a je přizván k účasti na pravidelné polední pobožnosti tamního řádu. Průvodem, s rozžatými svíčkami, vcházejí do jeskyně Narození. Modlitbou, adorací, zpěvem i kadidlem uctívají ono zázračné místo, pravidelně, každíčký den. A náš šťastný poutník mohl být přítomen.

Bazilika Narození Páně přežila několik zemětřesení, ale nebyla vůbec poškozená. Je tu, a stojí tu, jako velmi důležitý monument historie naší spásy.

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

Chlapec, který nedošel do Betléma

Malý Jonáš bydlel s tatínkem a maminkou na kraji hlubokého lesa. Tatínek pracoval v zimě v lese a v létě pásal dobytek. Často býval dlouho pryč z domova. Maminka zase mívala spoustu práce, a tak Jonáš trávil spoustu času s dědečkem. Dědeček se jmenoval Eliáš a vypravoval mu nádherné příběhy, když spolu sedávali za hezkého počasí ve stínu stromů a v zimě u hořícího krbu.

Když Jonášovi něco vrtalo hlavou, šel se pokaždé zeptat dědečka.

Jednou večer se nemohl vynadívát na velkou hvězdu, která osaměle zářila na setmělé obloze. Obrátil se na dědečka: „Dědo, kdo udělal tuhle krásnou hvězdu?“

„Bůh,“ odpověděl dědeček.

Druhý den si Jonáš s obdivem prohlížel své ruce. Díky jejich obratným pohybům si mohl hrát, stavět hrady i vyjadřovat, co právě cítí. A opět se zeptal dědečka: „Dědo, kdo mi udělal ruce?“

Dědeček odpověděl stejně jako předešlého dne. „Bůh.“

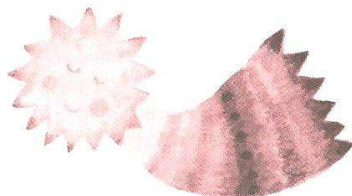
Jednou měl Jonáš takovou radost, že může běhat po lese sem tam, že začal přemýšlet, kdo lidem vymyslel nohy.....

„Bůh musí být opravdu hodný, že nám dal tolik krásných věcí – hvězdy, ruce, nohy, lesy...“

Rozběhl se za dědečkem a volal: „Dědo, kde bydlí Bůh?“ Chtěl bych mu jít poděkovat!“

Starý Eliáš věděl, že už nebude žít dlouho, a tak mu řekl: „Já Boha brzy uvidím, vyřídím mu to, spolehni se.“

Jonáš by se za Bohem vydal nejraději hned, ale nakonec si povzdechl a rozhodl se počkat.

Tři dary a tři setkání

Jedné noci vzbudily Jonáše, který spal v patře, jakési hlasy a rozruch v přízemí.

„Narodil se Boží syn!“ křičel kdosi. „Jak to víte?“ ptal se ospale jiný.

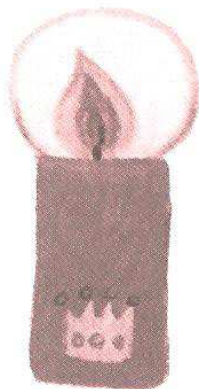
„Řekli nám to andělé,“ odpověděl další.

Jonáš si protřel oči a rozběhl se k oknu. Kolem jejich domu si povídali pastýři, kteří sešli z horských pastvin do údolí. Někteří už rychlým krokem zamířili k Betlému. Po nějaké chvíli se tím směrem vydali i ostatní. Lampa v přízemí zhasla, a všude okolo opět zavládlo ticho.

Jonášovi tlouklo srdce jak o závod. Narodil se Boží Syn! ...Kde je syn, tam musí být i otec. Konečně má příležitost poděkovat Bohu za všechno, co mu daroval.

Řekl si., že se na cestu vydá sám. Ještě se přesvědčil, že ostatní opravdu spí, a pak vklouzl do kuchyně, popadl louč, džbán a košík. Ve spíži si nabral chleb a sýra, co se do košíku vešlo. Nakonec přes sebe přehodil teplý plášť a vydal se do noci.

Nejdelšími kroky, jakých byl schopen, se pustil cestičkou skrz les. Jen jednou uhnul ze stezky, uhnul trochu doprava, aby si mohl naplnit džbán vodou z potoka.

„ Postarám se, aby bylo Božímu Synu pěkně teploučko,“ říkal si. „ Daruji mu louč a rozdělám oheň. K pití mu nesu čerstvou vodu, a chleb se sýrem mu také přijdou k chutí.“

Jonáš ušel hodný kus cesty, když odněkud zaslechl pláč dítěte. Mezi stromy stála chatrč, v níž se maminka marně snažila ochránit plačící dítě před ranním chladem.

Neměla čím zapálit oheň. Jonáš se podíval na ni a na dítě, a pak zase na svou louč. Řekl si: „Jak by se mohl Bůh, který je tak hodný, radovat z mé louče, kdyby věděl, že jsem nechal tohle dítě plakat zimou?“

Podal louč ženě a šel dál.

Nebe bledlo a světla přibývalo, když Jonáš uviděl muže opřeného o strom. Vypadal velmi vyčerpaně. Sotva dokázal zvednout hlavu, když k němu Jonáš došel.

„Prosím tě, dej mi napít,“ zašeptal.

Přišel z pouště, kde mu došla voda. Umíral žízni. Jonáš se podíval nejdříve na muže a potom na svůj džbán plný vody.

„Jak by se Bůh, který je tak hodný, mohl těšit z mé vody, kdyby věděl, že jsem nechal nějakého člověka umřít žízni?“ A daroval mu celý džbán.

Opět se vydal na cestu. Zanedlouho potkal děvčátko. Chouliło se do roztrhaných šatů, které mu byly příliš velké, a mělo smutný pohled.

Když holčička spatřila Jonáše, natáhla k němu ruku promodralou chladem a bojácně ho požádala: „Prosím tě, dej mi kousek chleba. Včera jsem celý den nenašla nic k snědku.“ Jonáš pohlédl na děvčátko a pak na svůj košík s chlebem a sýrem. Nakonec ji s úsměvem daroval všechno jídlo, co měl.

„Jak by mohlo Boha, který je tak hodný, potěšit jídlo, které bych odmítl dát tomu děvčátku a nechal ho umřít hladem?“

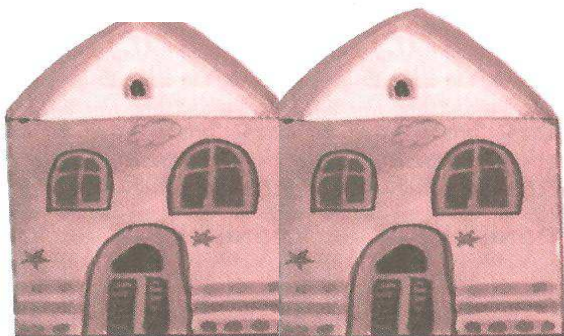
Nenašel jsem Boha

Dál pokračoval v cestě za Bohem s prázdnýma rukama. Mohl se Bohu odvděčit aspoň tím, že ho obejmě a políbí. Šel lesem dál a dál, ale na jeho konec stále nedohlédl.

Zmožený únavou, hladem a žízní si lehl do suchého listí a rozplakal se. Ztratil cestu. Ani nevěděl jak se dostane domů. Vyčerpáním usnul. Když se zase probudil, byla skoro noc. Ale už nebyl v lese. Ležel doma u krbu v dědečkově náruči. Dědeček se neptal, kam v noci šel. Uhádl to.

Jonáš mu všechno s pláčem vyprávěl: „Nenašel jsem ho, i když jsem šel tak dlouho...“

„Ne, Jonáši, ty jsi ho našel,“ odpověděl mu uklidňujícím hlasem dědeček. „a dal jsi Božímu Synovi oheň, vodu i jídlo, protože Bůh má lidi tolik rád, že všechno, co pro ně uděláš, jako bys dělal pro něj.“

Vybrala a upravila Marie Ohřálová

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

Téma setkání: Matouš – obrácení a víra

Termín setkání: Středa 9. ledna 2013

Čas a místo setkání: 17:45 ve Farním sálu

Texty k nastudování:

- Mt 9,9-13 Povolání Matouše, hostina v jeho domě
- Lk 15, 1-10 Přicházeli hříšníci – radost z obrácení hříšníka
- Lk 9, 57-62 Budu tě následovat – ruka na pluhu – neotáčej se zpět
- Mt 16, 24-28 Kdo ztratí svůj život, ten jej nalezne
- Jan 9, 35-41 Uzdravení slepého od narození

ÚČELOVÁ SBÍRKA V MĚSÍCI LEDNU

Sbírka NA OPRAVU VARHAN - neděle 27. 1. 2013

ROZPIS ÚKLIDU V KOSTELE – 1. čtvrtletí 2013

- 05.01.:** HLUBKOVÁ Marie
MURCKOVÁ Miluše
MURCKOVÁ Eva
VEČERKOVÁ Lea
CHŘIBKOVÁ Eliška
HARAZIMOVÁ Hilda
- 12.01.:** ADAMÍKOVÁ Edeltraud
SLIVKOVÁ Edeltraud
NESVADBOVÁ Růžena
LUDVÍKOVÁ Irma
PAČKOVÁ Marie
DUDOVÁ Věra
- 19.01.:** STADLEROVÁ Krista
NOVÁKOVÁ Marta
ŠVANČAROVÁ Brigita
HARAZIMOVÁ Karin
PRCHALOVÁ Jana
REJOVÁ Růžena
- 26.01.:** KADRILIAKOVÁ Inge
GOLOVÁ Libuše
KICHNEROVÁ Edeltraud
ŠŤOTKOVÁ Hilda
NOVÁKOVÁ Irena
MAGEROVÁ Heda
- 02.02.:** FOJTÍKOVÁ Emilie
PRCHALOVÁ Adlgunda
ONDERKOVÁ Marie
GAIDEČKOVÁ Helena
POSTULKOVÁ Ilona
NĚMCOVÁ Marie
- 09.02.:** LEHNERTOVÁ Markéta
MAZALOVÁ Alena
VALENTOVÁ Marta
KOCUROVÁ Marie
BIELÁKOVÁ Kristina
STEFFKOVÁ Anna
- 16.02.:** MALCHARKOVÁ Jana
BUHLOVÁ Anna
HAVLÍKOVÁ Pavla
KOLARÍKOVÁ Jana
- 23.02.:** ŠEBESTÍKOVÁ Krista
PORUBOVÁ Helena
DIEHLOVÁ Liana
SABAŠOVÁ Anna
THIEMLOVÁ Anna
KUPKOVÁ Anna
- 02.03.:** REICHLOVÁ Marie
OTIPKOVÁ Anna
BILÍKOVÁ Marcela
SOVÍKOVÁ Marie
PAVLENKOVÁ Hana
FAIKOVÁ Jana
FAIKOVÁ Renáta
- 09.03.:** VOJVODOVÁ Karla
POSTULKOVÁ Magdaléna
KOCUROVÁ Růžena
DEMBKOVÁ Květa
FUCHSOVÁ Anna
HALFAROVÁ Kristina
- 16.03.:** BÍLÁ Marie
KOZLOVSKÁ Angela
SKOUPILOVÁ Elfrída
DLOUHÁ Alena
JANOŠOVÁ Věra
- 23.03.:** KUBÍKOVÁ Terezie
KUCHAŘOVÁ Lucie
HARTOŠOVÁ Hedvika
JANEČKOVÁ Magda
HOLEČKOVÁ Jana
KARASOVÁ Eva
- 30.03.:** MOHYLOVÁ Eva
ZÁVADSKÁ Marie
PAVLENKOVÁ Markéta
HOLEČKOVÁ Adolfiná
KUBÍNOVÁ Štěpánka

Můžeš si malovat a můžeš se smát

i-creative.cz

Baví se dva kapři a jeden se ptá druhého: "Věříš na život po Vánocích?"

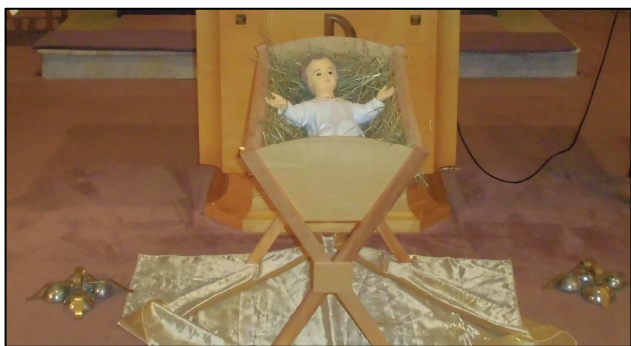
Na Tři krále přijde Pepíček za maminkou: „Mami, venku jsou ožralí pánové a zpívají!”

„Tak vezmi peněženku a dej každému dvacet korun.”

„Ale jeden z nich je náš tatínek!”

Věra Dudová

At „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné, pokojné
a sváteční chvíle

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypríána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22
Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku P.Mgr. Pavel Kuchař, farář, Věra Dudová, Marie Ohřálová
email: nas.nedelniczek@seznam.cz internetové stránky: <http://farnost-dolnibenesov.webnode.cz/>
vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek.

Zapsáno do evidence periodického tisku Ministerstva kultury pod číslem MK ČR E 19917